

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 13/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 145

Phật pháp có lý, có sự viên dung tuy vậy có người chỉ bám vào lý mà không có sự thực hành thấu đáo, ngược lại có người bám vào sự mà không thấu hiểu lý. Hai cách tu hành như vậy chỉ là “*Tu mù luyện quán*” chẳng có kết quả tốt đẹp. Một hành trình từ nơi này đến nơi khác phải có đầy đủ điểm khởi đầu, điểm kết thúc và phương hướng đi. Trong hành trình đó, chúng ta phải giữ được tốc độ đều đặn thì mới đến được đích. Chúng ta có điểm khởi đầu tốt nhưng không nên đi đến giữa chừng thì thả lỏng.

Có người đi xe đạp gần đến vạch đích thì không thèm đi nữa vì nghĩ là chẳng ai có thể vượt lên trước anh ta. Tuy nhiên, có một người vác xe chạy bộ vẫn có thể đuổi kịp và về đích trước. Việc tu hành của chúng ta cũng thế, chúng ta phải thận trọng! Khởi tâm động niệm của chúng ta hiện đang bị tập khí dẫn dắt, khiến chúng ta lui sụt chứ không tiến bộ. Nhiều người thắc mắc vì sao họ luôn ở trạng thái như vậy? Vì nhiều đời nhiều kiếp và cả đời này, chúng ta chỉ làm cho dễ coi chứ chưa tinh tấn. Do đó, chỉ cần lơ là, lơ lỏng là chúng ta sẽ bị tập khí sai sử ngay.

Bên cạnh tập khí xấu ác luôn làm chệch hướng tín tâm, nguyện tâm của chúng ta, xung quanh chúng ta còn có vô vàn sự cám dỗ. Đa phần chúng ta phạm phải sai lầm rồi mới hối hận và chắc chắn chúng ta sẽ phải nhận lấy nhân quả từ việc làm sai lầm đó. Chúng ta gây thiệt hại cho chính bản thân mà nhân quả đến với chúng ta đã đáng sợ, huống hồ chúng ta làm việc tổn hại đến cơ quan đoàn thể, hay đến quốc gia dân tộc thì nhân quả phải gánh chịu sẽ không thể nghĩ bàn. Những người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền vẫn còn rất tùy tiện. Hằng ngày họ nói lời Thánh Hiền nên họ tưởng họ đã là Thánh Hiền rồi.

Nếu trong khởi tâm động niệm có sự kiểm soát thì chúng ta sẽ không để những sơ xuất xảy ra, nhất định không cần ai bên cạnh nhắc nhở. Thầy Thái từng kể về vị học trò của Khổng Tử lúc sắp lâm chung thấy chiếc chiếu được sắp đặt không đúng với chuẩn mực đã lên tiếng điều chỉnh lại rằng nhất định phải làm đúng lễ. Nói xong thì ông liền ra đi. Chúng ta chưa làm được như vậy nhưng trong khởi tâm động niệm và hành động phải có sự quán sát hướng đến điều này. Đó chính là chánh niệm tu hành!

Ý niệm chiếm tiện nghi tức là chọn phần tốt cho mình vẫn xuất hiện nhiều trong chúng ta. Chúng ta tưởng rằng cầm cả đồng tiền trong tay mới là chiếm tiện nghi hay sao? Hằng ngày từ việc ăn uống, đi lại, chúng ta phải quán sát xem mình có chiếm tiện

nghe không? Việc đó sẽ phải chi trả từ trong phước báu của chúng ta. Những gì chúng ta không trả bằng tiền thì nhất định sẽ trả bằng phước báu và những gì chúng ta tích công bồi đức làm cho mọi người thì cũng sẽ nhận bằng phước báu. Cao hơn, chúng ta làm với tâm vô tư vô cầu thì sẽ được trả bằng công đức. Nói như vậy cho dễ hiểu chứ không ai trả cho chúng ta. Phước báu sẽ tự nhiên hình thành giúp chúng ta hưởng ở thế gian và công đức cũng tự hình thành giúp chúng ta vượt thoát thế gian.

Chúng ta nghe điển tích của người xưa luôn có cảm khái rất sâu sắc. Đối với sự chuẩn mực phải luôn chấp trước chứ không nên tùy tiện. Sự tùy tiện đến giới nhỏ không cần giữ khiến chuẩn mực của Phật pháp, của Cổ thánh Tiên hiền bị lệch đi rất xa. Việc xem trọng chuẩn mực chính là sự tu hành. Chúng ta chỉnh sửa hoàn cảnh xung quanh chính là sửa tâm, chúng ta sửa tâm thì hoàn cảnh xung quanh theo đó mà được chỉnh sửa lại.

Mỗi chúng ta rất dễ bị tập khí phiền não dẫn dụ mà không phát hiện ra, khiến chúng ta bị tha hóa dần dần, mỗi ngày một ít, đến lúc phát hiện ra thì không thể sửa lại được. Đây là điểm chúng ta phải lưu ý! Cho nên trong quá trình tu hành của bản thân rất cần có sự sách tấn của mọi người. Mọi người còn có người nhắc nhở, bản thân tôi có ai nhắc nhở đâu. Từ nhỏ đến giờ tôi gần như phải tự nỗ lực một mình. Cũng may là tôi bám chặt vào lời Hòa Thượng dạy, ngày ngày học tập chính là ngày ngày được nhắc nhở. Ngoài việc học tập theo thời gian quy định nhất định thì gần như lúc nào tôi cũng nghe pháp. Tôi ngồi bất kỳ nơi nào trong khu nhà ở này thì tôi nghe pháp ở nơi đó.

Đó là chính chúng ta tạo cơ hội nhắc nhở bản thân mình! Nếu không như thế thì chúng ta sẽ nhiễm dần dần “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm đục sáu trần*” hay “*Tài Sắc Danh Thực Thù*” - thứ đưa chúng ta vào địa ngục. Trong vô hình, những thứ này khiến chúng ta nhuộm chàm, tẩy không ra nên đành phải hẹn kiếp sau, kiếp này thực sự hết cách rồi. Liệu chúng ta có cơ hội ở kiếp sau hay không?

Phật không hù dọa chúng ta mà nói lên sự thật rằng làm được thân người khó như một con rùa mù 100 năm nổi lên một lần và may mắn lọt vào bọng cây đang phiêu bạt vô định trên mặt biển. Hay khó như từ trên đỉnh núi thả sợi chỉ thêu xuống và sâu đứng vào lỗ của chiếc kim khâu ở dưới chân núi. Nhà Phật có câu: “*Vô thường nhanh lắm, sớm thì còn tối đã mất, bỗng chốc đã hóa ra người thiên cổ*” (đã chuyển qua đời khác rồi). Một khi chuyển qua đời khác thì cơ hội có được thân người khó như rùa mù gặp bọng cây.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, trong nhà có nên thờ lịch đại tổ tiên hay không? Con nghe nói rằng làm như vậy sẽ khiến thần thức của họ quyến luyến, tình chấp, không thể rời đi được có phải không ạ?*”

Hòa Thượng trả lời: **“Cách nói này gần như có một chút đạo lý thế nhưng Nho cùng Phật đều rất xem trọng hiếu đạo. Trong nhà chúng ta cúng bài vị của tổ tiên là cúng ở bên cạnh nơi thờ Phật. Nếu như họ sanh tâm tình chấp mà ở nhà bạn có thờ Phật, ngày ngày bạn tụng Kinh, niệm Phật hồi hướng cho họ thì lâu dần họ sẽ giác ngộ. Hơn nữa, chúng ta là người học Phật nên việc thờ cúng tổ tiên chính là chúng ta thể hiện được hiếu đạo và làm ra được tấm gương cho cộng đồng xã hội rằng mỗi niệm đều không quên ân đức tổ tiên. Đây chính là đề xướng hiếu đạo”**.

Nếu bạn thờ gia tiên một cách long trọng, nguy nga tráng lệ mà không có sự cảnh tỉnh nào, nhất là không thờ Phật, không hướng đạo tu hành thì chắc chắn có tình chấp phát sanh. Việc thờ tổ tiên bên cạnh thờ Phật và ngày ngày chúng ta tụng Kinh niệm Phật hồi hướng thì việc này không vấn đề gì. Tình chấp là do chính chúng ta tạo nên. Nếu chúng ta thờ cúng đúng pháp, đều là hướng tới tri ân báo ân thì không dẫn đến tình chấp. Bản thân tôi ngày ngày ngoài làm các việc hiếu hạnh cụ thể, còn đều đặn cúng bữa sáng hoặc trong ngày có nấu món gì ngon thì đều dâng lên tổ tiên, cứu huyền thất tổ hai bên. Sau khi đọc chú biến thực, biến thủy hồi hướng để tổ tiên có thể ăn uống được thức ăn là mong nguyện tổ tiên phát tâm học Phật, hướng Phật. Đây chính là chúng ta ngày ngày nhắc nhở ông bà tổ tiên không chấp trước vào cảnh ở thế gian này.

Con cháu chúng ta nhìn thấy tấm gương như vậy thì sẽ học tập và tiếp nối khi lớn lên. Do đó, Cha Mẹ làm, con làm, cháu làm, kế thừa sự tốt đẹp đó sẽ có kết quả là **“Tử hiếu tôn hiền vạn đại vinh”**. Con cháu tiếp nối nhau hiếu thuận nên vạn đời kế thừa gia phong tốt đẹp. Đời sống của các thế hệ sau sẽ trở nên tốt đẹp là do chính cách làm hiếu hạnh có công năng sanh ra phước báu. Ông bà chúng ta thường dạy rằng: **“Dương gian âm phủ đồng nhất lý”** cho nên mỗi lần chúng ta trước khi ăn thường nhớ đến tổ tiên, đây là mỗi niệm tri ân.

Câu hỏi thứ hai: **“Kính bạch Hòa Thượng, khi ngồi tĩnh tọa niệm Phật thì mắt nên mở ra hay nhắm lại ạ?”**

Hòa Thượng trả lời: **“Đại đức xưa dạy cho chúng ta một phương pháp là mắt chỉ nên mở một phần ba. Nhắm mắt thì dễ ngủ gục, mắt mở một phần ba thì chỉ thấy sống mũi của mình, như vậy sẽ dễ nhiếp tâm hơn.”** Có người nghiệp rất nặng nên khi ngủ trên giường thì không ngủ được nhưng khi tham gia vào đạo tràng niệm Phật hoặc vào lớp học thì ngồi ngủ gật, ngủ rất ngon. Khi chúng ta kiên định thì chúng ta mới thắng được tập khí của mình. Kiên định trong mọi lúc mọi nơi chứ không chờ đến lúc học, lúc niệm Phật mới kiên định, mới tinh tấn.

Câu hỏi thứ ba: **“Kính bạch Hòa Thượng, Tử Ma Chân Kim Sắc thân phải hiểu như thế nào?”** Hòa Thượng trả lời: **“Tử ma chân kim là một loại vàng tinh chất tốt nhất, không bị tạp nhiễm. Chất vàng tử ma này sáng óng, không bao giờ bị phai màu, bị biến đổi. Thân của Phật có sắc vàng như chất vàng tử ma này cho nên gọi là Tử Ma Kim Sắc thân.”**

“Đạt được thân Phật thì thân Phật có ánh vàng giống ánh vàng tử ma này. Cho nên người thế gian đắp nắn tượng Phật màu vàng hay thếp vàng lên tượng Phật đều là ý nghĩa này. Họ căn cứ trên Kinh đã nói để làm theo, đương nhiên là có ý nghĩa biểu pháp. Đó là tướng hảo sắc thân của Phật là vĩnh hằng, là bất biến.”

Thích Ca Mâu Ni Phật khi đến 80 tuổi vẫn thị tịch vì thân tứ đại vẫn trong quy luật “*Sinh Lão Bệnh Tử*”. Chúng ta đâu cần mất thời gian để tìm hiểu thân Tử Ma Kim Sắc mà chỉ cần niệm Phật như Hòa Thượng Hải Hiền thì đến một ngày nào đó sẽ đạt được thân Tử Ma Kim Sắc. Cũng vậy đạt được tiêu chuẩn vãng sanh thì sẽ thấy màu sắc mà Phật hiện ra tiếp đón chứ hiện tại đâu cần tìm hiểu Phật sẽ hiện màu gì. Tùy nghiệp lực của chúng sanh thì màu sắc theo đó khác nhau. Thân Phật thị hiện có vô lượng vô biên thân tướng để phù hợp cho vô lượng vô biên căn tánh của chúng sanh. Chúng ta muốn biết thân Phật như thế nào thì chúng ta chân thành niệm Phật đạt công phu như ông thợ vá nôi hay Hòa Thượng Hải Hiền, chúng ta sẽ hiểu rõ thế nào là thân Tử Ma Kim Sắc.

Hòa Thượng giải thích tiếp: **“Đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc, Phật A Di Đà rốt cuộc có thân tướng gì? Có phải là thân kim sắc không? Làm thế nào để phân biệt, chấp trước Phật có thân tướng hay không? Việc này trên Kinh điển Đại thừa nói rất nhiều. Phật không hề có tướng! Phật tuy là không có tướng nhưng có thể tùy loại mà hóa thân.”** Phật muốn độ chúng sanh ở cảnh giới nào thì hiện thân tướng nơi cõi đó, quốc độ đó để độ chúng sanh, không có thân tướng nhất định.

Hòa Thượng từng nói cảnh giới ngộ của Lục Tổ Huệ Năng cũng giống như Thích Ca Mâu Ni Phật nhưng vào thời thế đó, Ngài không thể thị hiện thân Phật, Ngài phải hiện thân Tổ sư Đại đức mới có thể độ được chúng sanh. Đến thời kỳ này của chúng ta, không thể thị hiện thân tướng của Tổ sư Đại đức để có thể độ được chúng sanh mà phải thị hiện thân một người gần gũi với chúng sanh. Đó là thân tướng một vị giám đốc, một vị lãnh đạo, có thể làm mọi việc lợi ích chúng sanh. Đây chính là tùy loại hóa thân. Không phải chúng ta không làm được Bồ Tát, chỉ cần chúng ta phát tâm tích cực lợi ích chúng sanh thì chính chúng ta đã là danh tự Bồ Tát, tuy vậy chúng ta chưa phải là Bồ Tát quả.

Cho nên chúng ta đừng hiểu rằng Phật phải có một thân tướng nào đó. Phật không có thân tướng! Vì không có thân nên hiện được vô biên thân. Chúng ta chấp trước thân tướng này nên chúng ta bị dính chặt vào thân này, còn Phật không có thân tướng cho nên thị hiện vô lượng vô biên thân tướng ở vô lượng vô biên cõi nước để có thể giúp đỡ tất cả chúng sanh. Hòa Thượng nói: **“Như vậy mới được đại tự tại. Cho nên, ý nghĩa của thân Tử Ma Chân Kim Sắc là không có thân tướng mà hiện ra vô lượng vô biên thân tướng. Vạn nhất không nên ở trên hình tướng sắc thân này mà khởi nên sự phân biệt, chấp trước thì sai rồi.** Cho nên chúng ta nói Phật màu vàng ròng là không đúng. Kinh Vô Lượng Thọ chỉ lấy ra màu sắc vàng là đại diện tiêu biểu chứ chúng ta không nên chấp chặt vào màu sắc đó. Chấp chặt vào là sai rồi./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!